

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novum Gratiae Prodigium: Sive Vita Venerabilis Matris,
Sororis Joannæ à Jesu Maria Monialis Præcipui D. Claræ
Coenobii In Bvrgos**

Ameyugo, Francisco de

Coloniæ Agrippinæ

Caput XIX. Declaratio Reverendissimi Domini D. Ferdinandi de Azevedo,
Archiepiscopi Burgensis & Castellæ Præsidis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37120

CAPUT XIX.

Declaratio Reverendissimi Dni D. Ferdinandi de Azeyedo, Archi Episcopi Burgenfis & castella Præsidis.

Christus D. in Canæ Galileæ nuptiis notum illud decantatisque patravit miraculum (*Joan. 2. v. 8.*) nimirum aquam in vinum convertit. Hoc primum est miraculorum, quæ ipsius Majestas fecit. Hoc initium signorum eius, & clarum infinitæ ac supremæ illius potentia fuit insigne, & quidem pernecessarium, quo firmiter omnipotentia eius ab omnibus crederetur. Hunc ob finem æterna sapientia Christus D. iussit, ut miraculosum hoc vinum Archi- triclino exhiberetur, ut scilicet istud degustaret, bonumque pronunciaret, quippe cuius sententia multum ad rem faceret, eo quod loci eius summus esset Sacerdos. Et quanquā, inquit D. Chrysostomus, (*hom. 21. in Joan.*) servi, qui mensis ministrabant, viderint aquam vinum factam, miraculique huius ab se oculis conspecti veritatem testari possent, haudquam tamen Christus eo contentus fuit, sed voluit, ut Præsul ipse per se vinum illud probaret, ac suo calculo approbaret. Siquidem ad prodigium aliquod credibile reddendū, approbatio Prælati, qui DEI vices gerit, utilior majorisque est ponderis, quam cuiusvis alterius testimonium. Ea de causa Divina Providentia sat minimè habuit, quod Generalis Vicarius, tamque multi alii præcipui ac spectatissimi viri, uti vidimus, Ven. Virg. Sor Ioannæ à IESU MARIA vulnerum prodigium exanimarint, ac approbarent, sed ultra etiam or-

dinavit, ut suus Vicarius D. Archi- episcopus Ferdinandus de Azeyedo, qui negotia magni momenti resque omnino graves, quales in Regis aula Præsidi castellæ tractandæ incumbunt, seponeret, ac propria in persona Burgos appelleret ad rem eam investigandam, examinandam, & approbandam: quod etiam sequenti modo præstitit. Reverendissima dominatio in declaratione sua ita loquitur.

Quanquam accepta à toto instituto conventu informatio, omniumque unam DD. mens ac sententia tam certæ veræque sint, perinde ac si studet etiam prodigium tanti ponderis tamque rarum ac inauditum sit, ut post S. Franciscum hucusque nullam quid huic legatur simile. Quia tamen tam grande hoc opus temporibus hisce, quibus ego Archipræsulatus Præsidentiaque Castellæ munus immeritus obeo, patefactum est; neque enim ante suscepta hæc munia admirandi istius operis ullam habui notitiam, ideoque animo decrevi Burgos ipsemet petere, & personaliter in rem istam omni studio inquirere, quippe, qui non facile abducor, ut passim ac temere mirandis quibusvis gestim fidem habeam, in tali potissimum tamque gravi ac periculosa materia, nisi omnia in vera solidaque virtute ac pietate fundentur. Igitur ad suam Regiam Majestatem Philip-pum eo nomine Illi Clementissimū Dominū nostrum obsequentissimè retuli de iis, quæ cum Ioanna Rodriguez Burgis fuere gesta, copiamque Burgos me conferendi humillimè expetii & obtinui. Posthæc Sabbato

Iterat
Ioannæ
vulnera
ab ipso
met Ar-
chiepiscopo
exploratio.

tho ante Dominicam Palmarum mane carceres Aulæ invisi, atq; veteri more cum Senatu prandium cepi, eodemque Sabbatho vespere Madrido excedens, iter meum huc festinato arripui, ita ut die Martis ad vespeream Burgos advolârim. Postridie mane, scilicet Mercurii die, ad ædes meas Ioannâ Rodriguez in oratoriû acciti, atq; in præsentia fide dignorû aliquot testium iam dictam Ioannâ protendere manus, nudare pedes, latusque retegere iussi; tumque magna attentione ac morâ sat longâ eius vulnera inspexi, in pedum vero plagarum hiatum, qui ab imo sursum procedit, auricularem meum indignum digitum immisi, meisque indignis manibus vulnus lateris exploravi, diduxi ac aperui diuturnaq; animi ac sensû intensione manus eius lustravi. Videbantur quidem initio etiam in palma seu exteriori aut supernâ parte manuum vulnera, verum quia pars hæc ita aperta, omniû patebat conspectui, Dominum precata est Sor. Ioanna, vellet indulgere, ut ea pars manuum obducatur, cuius postulato etiam annuit Deus.

Tali modo ego tunc plagas Matris Ioannæ Rodriguez conspexi iudicaviq; supra naturam eas esse, pro ut etiam iudicârunt Medicinæ Doctores cum reliquis omnibus personis, quæ ad mandatum meum conventui ac publicæ manifestationi vulnerum prædictorû interfuerunt, ut hæc litteræ testantur. Ultra hanc rei fidem ac permemetipsum in propria persona adhibitum diligentissimum studium atque ad plenam satisfactionem satietatemque factam inspectionem, perpendi etiam per-

fectam Matris Ioannæ obedientiam. Dum namq; ego velut iudex, severius aliquanto eam alloquerer: quod ad veram probationem eorum, quæ mihi relata sunt capiendam, non attentâ per præcipuas personas iam ante factâ lustratione, ego ipse nunc ad sim eandem experimento capturus, mihi respondit, lustrem, experiar, probemque, quantum è re fore mihi visum fuerit, nullam se aliam gerere quam DEI Superiorumque voluntatem: Veruntamen si satisfactum quandoque mihi foret, collibet tandem demissâ honestatis suæ ratione habitâ, optatam sibi quietem indulgere. Tam æqua fuit hæc petitio, ut posthac nunquam publice aut privatim ulla fuerit explorandæ veritatis causa instituta inquisitio. Sed neque ea opus fuit, quandoquidem præfacta vulnera semper suo unoque statu perpetuo miraculo, absque in ulla innovatione aut mutati, one constanter perdurârunt.

Nihil ego hic memoro, de pœnitentia, humilitate, Charitate aliisque innumeris huius Ancillæ D. virtutibus, neque vincentibus numerum prodigiis per eam ab Omnipotente DEO patrat, quæque etiamnum sine intermissione ab eodem patrantur. Ea omnia, quæ partim in Matrimonii partim Viduitatis statu, ac postmodum Religione inita evenêre, suo tempore, nimirum vitæ absoluta periodo, palam fient. At vero vulnerum eius miraculum, de quo solo mea hæc agit declaratio, ego ceu ingens omnino prodigium hisce testor, utpote qui propria in persona tanquam immeritus Præsul,

A a

mu-

*Et publi-
cum te-
stimoniū.*

munerumq; meorū causā notus publice superior id oculis hisce lustravi, qua in re mente ac sententia concordo cum omnibus pp. ante memorati conventus. Haud equidem committere potui, quin post habitis meis quotidianis rerum tum exteriorum tum internarum curis, rei huius veritatem sedulo indagarem, quandoquidē ego semper hanc dei ancillam impendio dilexi, qui precibus eius tot mihi favores cōtulit nec soli mihi duntaxat, verum & regno huic, imo toti etiam Christianitati specialem ea benedictionē obtinuit, uti suo tempore patefiet. His igitur hęc mea declaratio conclusa esto, siquidē eā te neor vivoq; fiducia fore, ut Ecclesia Catholica omnia disponat ac ordinet, qualiter & quando ē maiore gloria Dei futurū arbitrabitur. Burgos 1. Febr. 1629. Præcipio quoq; Patrueli meo, ne de hisce litteris agat cum quoquam alio, nisi cum Religiosis & Doctis viris.

Archi-Episcopus Burgensis.

Plurimi sane faciendā est hęc declaratio, potestq; qui vis quantūlibet scrupulosus, hęc totq; aliorū fide dignorū Dominorū testificatione animo suo satisfacere, & fideliter concludere ac statuere, quod Sor. Ioanna à Jesu Maria actualia, cruenta, externe patientia, vera visibiliaque Christi D. ac Salvatoris nostri vulnera in corpore suo gesserit.

CAPUT XX.

De quibusdā miraculis, quæ circa hoc tempus per famulam suam Ioannam patruelit Deus, eiusque per hoc virtutem tanto reddidit gloriosorem.

Inter hęc miracula, quæ Deus per

homines operatus est (*Vtri D. Greg. magn. ait lib. 1. Dialog.*) maximū omnium, pro Deo pati. Siquidē qui omnium miraculorum author est deus, rem tantam non agit, cum miraculorum signis virtutem Sanctorum suorum confirmat, cum hoc eius bonitati atque divinæ propensioni conveniat. At vero rem magnam præstat, quando alicui gratiam elargitur, ut incenso flagrantiq; amore pro eo patiat, quandoquidem pati humano genio ac propensioni tam adversum est & inimicum, haud itaque magnū est mirum, quod Benignitas divina per suam Ioannam magno numero, quorum nunc aliqua tantummodo recenserebimus, miracula ediderit, si consideretur, quam multa ingenti amore castissima eius sponsa pro eo sustinuerit.

In hac Burgensi civitate in vico, qui Trascoriales dicitur, contigit, ut Patruelis Matthiæ Ortizii, lethali punctim læderet Patruelem syndici Urbis qui vulgo charus, ac locuples erat. Vulnus illud usque adeo profundū ac periculosum fuerat, ut bajiuli non auderent eum domū deferre, timentes ne in manibus eorum experaret, eāobré ordinatē sic patruo eius, proximo in hospitali lectus eidem apparatus fuit. ubi igitur omnes ingens discrimen vidēre, Doctores, Chirurgoq; accersum: at vero ii omnes conclamatum de eo pronuciavēre, vulnus eius persanari, eumq; naturaliter mortem evadere non posse asseverantes. Protinus itaque SS. Sacramentis ut se muniat, suadent, atq; ut bonus Christianus ad exitum ē vita comparet. Ita faciam, respondet æger

*Miracu-
lorum
Dei in
mine
quod
nimis.*